

ESPANJA

Hoivakoti, Fuengirola

9.2.2013- 22.2.2013

Kokkolan ammattiopiston kodinhuoltaja-alan opettaja

Hoivakoti muodostui kahdesta yhdistetystä kerrostalohuoneistosta. Huoneita oli noin kymmenelle asukkaalle, ruokailutila, seurustelutila, keittiö ja pieni eteinen tv:n katselua varten ja vaatehuolto-siivoustila. Koska hoivakodissa on myös muistisairaita asukkaita, ovien piti olla lukossa. Lukkojärjestelmät ovat erilaisia kuin Suomessa. Koodilukituksia ei ollut, niinpä avaimien kanssa menee aina aikaa, koska tiloista ei pääse uloskaan ilman avaimia.

Tilat olivat myös ahtaat. Kun meitä oli yhtäkkiä viisi ylimääräistä aikuista noissa tiloissa, ei ihme, että tunnuimme ensin olevamme tiellä. Yritin olla hienotunteinen ja häiritä työntekijöitä mahdollisimman vähän ja opimme kulkemaan huomaamattomasti ja joustavasti. Ydintoimintaa oli asukkaista huolehtiminen ja siivous on aina tukitoimintaa. Sitä teroitin myös mukana olleille opiskelijoille.

Hoivakodin puolella jokaisella asukkaalla oli oma huone. He tarvitsevat ympärivuorokautista apua. Osa heistä on hoitokodissa vakituisesti ja osa on myös lomalaisia, jotka viipyvät muutamia viikkoja tai kuukausia. Nämä asiakkaat viettävät aikaa myös yleisissä tiloissa, ruokasalissa ja tv:n katselutilassa sekä sisäparvekkeella.

Hoivakodin vuokrahuoneistoissa majoittuvat henkilöt olivat joko vakiasukkaita tai lomalaisia Suomesta. He ostivat palveluja tarpeen mukaan. Hoivakodin kaikki asukashuoneet ja muut tilat siivottiin päivittäin, huoneistot kerran viikossa. Meidän tehtävänämmä oli perussiivota sekä hoivakodin että huoneistojen tilat perusteellisesti. Lisäksi teimme ylläpitosiivouksia samalla.

Talo oli uudehko ja siisti, pinnat ja kalusteet hyvässä kunnossa, joten perussiivouskin oli suhteellisen helppo toteuttaa sikäläisillä siivousvälineillä, -aineilla ja -menetelmillä. Viiden vuoden päästä ei enää ehkä olisi, sillä seinien ja kattojen betonipinnat on maalattu valkoisella mattapintaisella maalilla. Kun sitä vähänkin koskee, maali lähtee valkoisen jauhona tai liuskoina. Lattiat ovat lasitettua keraamista laattaa. Lattiakaivoja ei ole missään tiloissa, ei edes wc- ja pesutiloissa.

Pölynimureita ei käytetä, eikä tässäkään toimipaikassa sellaista ollut. Osa liukuikkunoista oli sellaisia, että niitä ei pystynyt oikein millään pesemään, kehitimme niihin erilaisia ratkaisuja. Koska siivousvälineitä ei ollut tarpeeksi kaikille, työskentelyä piti soveltaa monella tavalla. Ostin läheisestä kiinalaiskaupasta ikkunapesimen ja pari kuivainta, mutta ne hajosivat seuraavana päivänä. Onneksi hoitokodissa oli kaksi lattioille tarkoitettua ”teräväkuivainta”, samanlaisia käytetään Suomessakin kaikkialla, ne pelastivat meidät käyttämästä pieniä pesumoppeja. Niillä ja niihin kuuluvalla mikromopeilla puhdistimme myös seinät ja katot kuivissa tiloissa.

Työkulttuuri hoitokodissa on hyvin samanlainen kuin Suomessa. Työpaikalla oli reilut kymmenkunta työntekijää, myös johtaja osallistuu suorittavaan työhön. Työntekijät työskentelevät omissa vaatteissaan, meillä oli tietenkin omat työasut ja kengät mukana. Saimme kohtuullista korvausta vastaan lounaan ja paria kahvipakettia

vastaan kahvia ja mehua tauolla. Otimme työpaikalle eväät, sillä jo klo 11 tauolla tarvitsimme muutakin kuin kahvia. Lounas oli henkilökunnalla ja meillä vasta kello 13.30.

Työpäivät alkoivat meillä vasta klo 9.00. Silloin asukkaiden aamutoimet oli hoidettu ja pääsimme siivoustöihin. Työpäivä päättyi klo 15.00. Aamulla nousimme viimeistään puoli kahdeksan, jotta ehdimme viimeistään puoli yhdeksän bussilla työpaikalle.

Ero pimeän, loskaisen ja kylmän Pohjolan ja Espanjan välillä on valtava. Miten paljon helpompaa elämä voi olla ilman kaikkea talveen liittyvää! Ilmasto ei voi olla vaikuttamatta meihin ihmisiin.